

הוסן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

מכות דף ב' ע"א

האם כשהעדים לוקים כשהוזמו מתקיים בזה כאשר זמם? [תד"ה מעידין הראשון].

בעדות נפשות	בעדות בן גרושה ובן חלוצה	
אינו מתקיים ²	מתקיים ¹	לתי' א' בתוס'
אינו מתקיים	אינו מתקיים ³	לתי' ב' בתוס'

באופנים דלהלן, האם חייב גלות? [תד"ה מעידין השני].

בשונא	באוהב	
לתי' א' בתוס': אינו גולה ⁴ לתי' ב' בתוס': גולה ⁵	גולה	באיכא רגלים לדבר
אינו גולה	לתי' א' בתוס': אינו גולה ⁶ לתי' ב' בתוס': גולה	בדליכא רגלים לדבר

חייבי מיתות ב"ד שאי אפשר להמיתן במיתה האמורה בהן, האם אפשר להמיתן במיתה אחרת. [תד"ה כל].

במיתה שאינה מד' מיתות ב"ד	במיתה שהיא מד' מיתות ב"ד	
אפשר	אפשר	ברוצח וגואל הדם
אי אפשר	אפשר ⁷	בעדים זוממין ושאר חייבי מיתות

¹ כיון שכל מה שכוונו בעדותם הוא לעשותו בן גרושה שאין בזה אלא לאו בעלמא שעונשו מלקות, לכך חשוב שפיר עדות שאתה יכול להזימה.

² והטעם, דצריך לקיים בהזמה נפש בנפש.

³ וס"ל לתי' זה שבעדות דבן גרושה לא צריך שיהיה יכול להזימה, דדוקא דכאשר זמם שממנו לומדים שצריך שיכול להזימה אינו נאמר על עדות זו.

⁴ וכתבו התוס' דבשונא י"ל יותר שבשנאה הרגו, אף שנראה שנשמט הברזל מקתו ויש רגלים לדבר שהיה בשוגג.

⁵ בתי' ב' כתבו התוס' שאפילו בליכא רגלים לדבר אוהב גולה, ואף שהיה יכול לומר מזיד הייתי, מ"מ כיון ששתק כשהעידו בו העדים הוי כהודאה, וא"כ י"ל דמה דאמרינן שאוהב גולה ושונא לא, הוא היכא דליכא רגלים לדבר אבל ביש רגלים לדבר איה"נ שניהם גולים.

⁶ דכל שאין רגלים לדבר הרי יכול לומר שמזיד היה וא"א לחייבו גלות, ופירשו האחרונים דהכוונה שחסר בעדות העדים, כיון שלא מוכרח לפנינו שהיה שוגג, וא"א לדון א"כ על פיהם, וכן לא לחייבם מלקות כשהוזמו.

הוסן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

מכות דף ב' ע"ב

האם התנאים דלהלן יכולים לסבור שכופרא הוא כפרה או ממונא?

כופרא כפרה	כופרא ממונא	
להו"א: אינו יכול לסבור לרב פפא: יכול לסבור כן	יכול לסבור כן	לת"ק – דמי ניזק
יכול לסבור כן	אינו יכול לסבור	לר' ישמעאל – דמי מזיק

אין עדים זוממים נמכרים בעבד עברי, באיזה אופן מיירי?

כשאינן לנדון לשלם	כשיש לנדון לשלם	
אינם נמכרים ⁸	אינם נמכרים	כשיש לעדים לשלם
לרב המנונא: נמכרים ⁹ לרבא: אינם נמכרים ¹⁰	אינם נמכרים	כשאינן לעדים לשלם

⁷ וזה שאמר כאן, כל הזוממין מקדימין לאותה מיתה, ר"ל שלכתחילה מומתים במיתה האמורה בהן, ואם א"א ממתים אותם באחד משאר מתות ב"ד, אולם לא במיתה שאינה ממיתות ב"ד.

⁸ ובהו"א סבר רב המנונא שבכה"ג כן נמכרים, דדוקא כשיש לנדון לשלם, אפילו שלעדים אין – אינם נמכרים – דמגו שהוא לא היה נמכר גם הם לא נמכרים, אולם כשאינן לנדון לשלם הרי זממו למוכרו – ולכאורה ימכרו אפילו כשיש לו. וחזר רב המנונא מסברתו זו [עיי בגירסת המהר"מ] היות שיכולים לטעון כמו שאם היה לך לא הייתה נמכר, גם אנו שיש לנו אין אנו נמכרים.

⁹ והטעם דכאן אין את המגו הנ"ל, דהרי היה נמכר כי אין לו, וגם הם לא יכולים לומר שאם היה לך לא הייתה נמכר גם אנחנו שיש לנו לא נמכר – דהא אין להם.

¹⁰ ודריש לה מגזה"ג דנמכר בגנבתו ולא בזממו.